

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 782/2018
12.07.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Павловића, због 28 кривичних дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Павловића, адвоката Драгослава Огњановића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Панчеву Пом Ик2 5/15 од 12.11.2015. године, правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 625/18 од 26.04.2018. године и правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Кв 51/18 од 05.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж2 602/18 од 17.05.2018. године, на седници већа одржаној дана 12.07.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Павловића, адвоката Драгослава Огњановића, поднет против:

- правноснажне пресуде Вишег суда у Панчеву Пом Ик2 5/15 од 12.11.2015. године, као недозвољен;
- правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 625/18 од 26.04.2018. године, као неблаговремен;
- правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Кв 51/18 од 05.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж2 602/18 од 17.05.2018. године, јер нема законом прописан садржај.

Образложење

У кривичном поступку признања извршења стране пресуде, Виши суд у Панчеву је донео пресуду Пом Ик2 5/15 од 12.11.2015. године, којом је окривљеног Дејана Павловића огласио кривим због извршења 28 кривичних дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. КЗ, једног кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ и једног

кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, која је извршио на начин, у време и местима описаним у изреци пресуде Другог кривичног већа у Порту под бројем 1324/08.4PPPT која је правноснажна 22.04.2013. године, и осудио га применом члана 62. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима у вези члана 61. истог закона, а све у смислу одредби члана 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9. и 10. Конвенције о трансферу осуђених лица са додатним протоколом, сачињена у Стразбуру 21.03.1983. године и додатним протоколом из Конвенције о трансферу осуђених лица, сачињена у Стразбуру 18.12.1997. године, на јединствену казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору у Републици Португал, почев од 19.03.2009. године када је лишен слободе, и време које је провео на издржавању казне затвора по наведеној пресуди Другог кривичног већа у Порту, а ради даљег издржавања казне у Републици Србији, те је одређено да ће се трансфер осуђеног из земље изрицања казне - Републике Португал у земљу издржавања казне - Републику Србију, извршити по правноснажности и извршности пресуде и доношењем коначне одлуке Министарства правде Републике Србије - Сектора за нормативне послове и међународну сарадњу - Одељења за међународну правну помоћ у кривичним стварима.

Решењем Вишег суда у Панчеву Пом Ик2 5/15 од 12.04.2018. године, одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљеног Дејана Павловића, адвоката Драгослава Огњановића, изјављена дана 02.04.2018. године, против пресуде Вишег суда у Панчеву Пом Ик2 5/15 од 12.11.2015. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 625/18 од 26.04.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Дејана Павловића, адвоката Драгослава Огњановића, изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Пом Ик2 5/15 од 12.04.2018. године.

Решењем Вишег суда у Панчеву Кв 51/18 од 05.04.2018. године, одбијен је као неоснован, захтев окривљеног Дејана Павловића за укидање извршности пресуде Вишег суда у Панчеву Пом Ик2 5/15 од 12.11.2015. године, изјављен преко браниоца адвоката Драгослава Огњановића, дана 28.03.2018. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 602/18 од 17.05.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Дејана Павловића, адвоката Драгослава Огњановића, изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Кв 51/18 од 05.04.2018. године.

Против наведене правноснажне пресуде Вишег суда у Панчеву Пом Ик2 5/15 од 12.11.2015. године, правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 625/18 од 26.04.2018. године и правноснажног решења Вишег суда у Панчеву Кв 51/18 од 05.04.2018. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дејана Павловића, адвокат Драгослав Огњановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев

и укине побијану правноснажну пресуду Вишег суда у Панчеву Пом Ик2 5/15 од 12.11.2015. године, правноснажна решења Апелационог суда у Београду Кж2 625/18 од 26.04.2018. године и Вишег суда у Панчеву Кв 51/18 од 05.04.2018. године и списе предмета врати Вишем суду у Панчеву на поновно одлучивање. Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, из образложења захтева произилази да је исти поднет и против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 602/18 од 17.05.2018. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. Тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП.

Како из списка предмета произилази да окривљени Дејан Павловић није користио редовни правни лек, већ се исти путем поднеска од 19.11.2015. године, преко пуномоћника адвоката Боривоја Боровића, одрекао права на изјављивање жалбе на пресуду Вишег суда у Панчеву Пом Ик2 5/15 од 12.11.2015. године, односно како исти није изјавио жалбу против наведене побијане пресуде, а што сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП представља један од услова под којима окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Павловића, адвоката Драгослава Огњановића, у делу у коме је исти поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Панчеву Пом Ик2 5/15 од 12.11.2015. године, оценио као недозвољен.

Надаље, из списка предмета и то из доставнице за лично достављање писмена, произилази да је окривљени Дејан Павловић правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж2 625/18 од 26.04.2018. године, лично примио преко писарнице Казнено-поправног завода у Пожаревцу дана 15.05.2018. године, а да је његов бранилац адвокат Драгослав Огњановић, захтев за заштиту законитости против наведеног решења поднео 27.06.2018. године, дакле по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, у делу у коме је исти поднет против наведеног правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 625/18 од 26.04.2018. године, оценио као неблагоприятен.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, указује да су побијана решења Вишег суда у Панчеву Кв 51/18 од 05.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж2 602/18 од 17.05.2018. године, донета уз битну

повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи ни један разлог због кога сматра да су побијаним решењима учињене наведене повреде закона, а имајући притом у виду да Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд нашао да захтев браниоца окривљеног у овом делу (у коме је исти поднет против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Кв 51/18 од 05.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж2 602/18 од 17.05.2018. године) нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу којим је захтев одбацио као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у делу у коме је захтев одбацио као неблаговремен, и на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу којим је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник,
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић